

ПОВНА СИСТЕМА КОВАРІАНТІВ БІНАРНОЇ ФОРМИ ВОСЬМОГО ПОРЯДКУ

©2008 р. Леонід БЕДРАТЮК¹, Степан БЕДРАТЮК²

¹ Хмельницький національний університет

² Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Редакція отримала статтю 24 червня 2008 р.

Знайдено повну систему однорідних породжуючих елементів алгебри коваріантів бінарної форми восьмого порядку.

1 Вступ

Нехай V_d – комплексний векторний простір бінарних форм порядку d , на якому природним чином діє група $G = SL(2, \mathbb{C})$. Продовжимо дію групи G на алгебру поліноміальних функцій $\mathbb{C}[V_d \oplus \mathbb{C}^2]$ на векторному просторі $V_d \oplus \mathbb{C}^2$. Нехай $C_d = \mathbb{C}[V_d \oplus \mathbb{C}^2]^G$ – алгебра G -інваріантних функцій. В термінах класичної теорії інваріантів алгебра C_d називається алгеброю коваріантів бінарної форми порядку d . Нехай C_d^+ – ідеал алгебри C_d , породжений всіма однорідними елементами додатного степеня. Позначимо через \bar{C}_d множину однорідних елементів в C_d^+ , образи яких в $C_d^+ / (C_d^+)^2$ утворюють базис цього векторного простору. Множина \bar{C}_d називається повною системою коваріантів бінарної форми порядку d . Елементи множини \bar{C}_d утворюють мінімальну систему однорідних породжуючих елементів алгебри \bar{C}_d . Кількість елементів множини \bar{C}_d будемо позначати через c_d .

Описання повних систем коваріантів було однією з головних задач класичної теорії інваріантів 19-го століття. Неважко показати, що $c_1 = 1$, $c_2 = 2$, $c_3 = 4$. Повна система коваріантів для випадку $d = 4$ обчислена

спільними зусиллями Келлі, Буля, Ейзенштейна ще в 40-50-х роках XIX століття (див. огляд [1]). Повні системи коваріантів у випадку $d = 5, 6$ обчислені трохи пізніше Горданом (див. [2]). Зокрема, $c_4 = 5$, $c_5 = 23$, $c_6 = 26$.

Спроба знайти повну систему коваріантів для $d = 7$ була здійснена в роботі фон Галля [3], але в обчисленнях допущенні неточності (див. [4],[5]) і запропонована ним система коваріантів не є мінімальною системою однорідних породжуючих. Також невдалими були спроби Сильвестра обчислити значення c_7 (див. [6]–[8]). Повна система коваріантів у випадку $d = 7$ явно описана в роботі [9] першого автора. Зокрема, $c_7 = 147$.

Випадок $d = 8$ вивчався Сильвестром та фон Галлем, але вони отримали різні результати. Сильвестр в [6] отримав, використовуючи техніку обчислень Сильвестра-Келлі, що $c_8 = 69$. Фон Галль в [10], розвиваючи конструктивний метод свого вчителя Гордана, запропонував 68 коваріантів, як повну систему для $d = 8$. Частина їхньої довгої дискусії можна знайти в [11].

Отже, повні системи коваріантів бінарної форми на даний момент відомі лише у випадку $d \leq 7$ (див. також історичні огляди в [1], [12]).

В даній роботі, використовуючи методи статті [5], знайдено повну систему коваріантів бінарної форми восьмого порядку, яка складається із 69 коваріантів. Цим самим повністю підтверджений попередній результат Сильвестра стосовно кількості коваріантів. Результати фон Галля виявились в цілому правильними, за виключенням того, що він пропустив один коваріант.

Всі обчислення проводилися в Maple.

2 Семі-інваріанти та їх зображення

Першим кроком у спрощенні обчислень є перехід від обчислення коваріантів до обчислення семі-інваріантів. Якщо розглядати коваріант як многочлен від породжуючих функцій алгебри поліноміальних функцій $\mathbb{C}[V_d \oplus \mathbb{C}^2]$, то семі-інваріант є старшим коефіцієнтом цього многочлена відносно лексикографічного впорядкування, інваріантом підалгебри верхньотрикутних уніпотентних матриць в алгебрі Лі \mathfrak{sl}_2 . Ототожнимо алгебру $\mathbb{C}[V_d \oplus \mathbb{C}^2]$ з алгеброю многочленів $\mathbb{C}[t, x_1, x_2, \dots, x_d, Y_1, Y_2]$.

Породжуючі елементи $\begin{pmatrix} 0, 0 \\ 1, 0 \end{pmatrix}$, $\begin{pmatrix} 0, 1 \\ 0, 0 \end{pmatrix}$ дотичної алгебри Лі \mathfrak{sl}_2 діють на $\mathbb{C}[V_d]$ як диференціювання

$$\begin{aligned} D_1 &:= t \frac{\partial}{\partial x_1} + 2x_1 \frac{\partial}{\partial x_2} + \cdots + dx_{d-1} \frac{\partial}{\partial x_d}, \\ D_2 &:= dx_1 \frac{\partial}{\partial t} + (d-1)x_2 \frac{\partial}{\partial x_1} + \cdots + x_d \frac{\partial}{\partial x_{d-1}}. \end{aligned}$$

Алгебра коваріантів C_d співпадає з кільцем всіх поліноміальних розв'язків диференціального рівняння в частинних похідних першого порядку (див. [13], [16]):

$$t \frac{\partial u}{\partial x_1} + 2x_1 \frac{\partial u}{\partial x_2} + \cdots + dx_{d-1} \frac{\partial u}{\partial x_d} = 0, \quad (*)$$

тобто $C_d = \mathbb{C}[X_d]^{D_1}$, де $u \in \mathbb{C}[X_d]$, а

$$\mathbb{C}[X_d]^{D_1} := \{f \in \mathbb{C}[X_d] \mid D_1(f) = 0\}.$$

Нехай $\varkappa : C_d \rightarrow \mathbb{C}[X_d]^{D_1}$ – \mathbb{C} -лінійне відображення, яке співставляє однорідному коваріанту порядку k його коефіцієнт біля Y_1^k . Під однорідністю в біградуїзованій алгебрі $\mathbb{C}[t, x_1, x_2, \dots, x_d, Y_1, Y_2]$ розуміється однорідність відносно кожного з набору змінних X_d та Y_1, Y_2 . Наслідуючи класичній традиції, елементи алгебри $\mathbb{C}[X_d]^{D_1}$ назвемо *семі-інваріантами*, степінь однорідного коваріанта відносно набору змінних X_d , назвемо його *степенем*, а *порядком* коваріанта назвемо його степінь відносно змінних Y_1, Y_2 .

Нехай $F = \sum_{i=0}^m f_i \binom{m}{i} Y_1^{m-i} Y_2^i$ – однорідний коваріант порядку m , $\varkappa(F) = f_0 \in \mathbb{C}[X_d]^{D_1}$. Класична теорема Робертса [15] стверджує, що коваріант F повністю і однозначно визначається своїм старшим коефіцієнтом f_0 , а саме

$$F = \sum_{i=0}^m \frac{D_2^i(f_0)}{i!} Y_1^{m-i} Y_2^i.$$

З іншого боку, кожен семі-інваріант є старшим коефіцієнтом деякого коваріанта (див. [13]). Тому ми можемо коректно визначити обернене відображення $\varkappa^{-1} : \mathbb{C}[X]^{d_1} \rightarrow C_d$, а саме:

$$\varkappa^{-1}(a) = \sum_{i=0}^{\text{ord}(a)} \frac{D_2^i(a)}{i!} Y_1^{\text{ord}(a)-i} Y_2^i,$$

тут $a \in \mathbb{C}[X]^{d_1}$ і $\text{ord}(a)$ – порядок елемента a відносно локально нільпотентного диференціювання D_2 , тобто, $\text{ord}(a) := \max\{s, D_2^s(a) \neq 0\}$. Наприклад, оскільки $\text{ord}(t) = d$, то

$$\varkappa^{-1}(t) = \sum_{i=0}^{\text{ord}(t)} \frac{D_2^i(t)}{i!} Y_1^{\text{ord}(t)-i} Y_2^i = t Y_1^d + \sum_{i=1}^d \binom{d}{i} x_i Y_1^{d-i} Y_2^i.$$

Як ми можемо бачити, $\varkappa^{-1}(t)$ є просто базисною бінарною формою.

Таким чином, задача знаходження повної системи коваріантів \overline{C}_d еквівалентна задачі знаходження породжуючих елементів алгебри семіінваріантів $\mathbb{C}[X]^{D_1}$.

Структура алгебр констант локально нільпотентних диференціювань може бути просто описана (наприклад, див. [14]). Зокрема, для диференціювання D_1 отримаємо

$$\mathbb{C}[X_d]^{D_1} = \mathbb{C}[t, \sigma(x_2), \dots, \sigma(x_n)] \left[\frac{1}{t} \right] \cap \mathbb{C}[X_d],$$

де $\sigma : \mathbb{C}[X_d] \rightarrow \mathbb{C}(X_d)^{D_1}$ є кільцевим гомоморфізмом визначеним за формулою

$$\sigma(a) = \sum_{i=0}^{\infty} d_1^i(a) \frac{\lambda^i}{i!}, \lambda = -\frac{x_1}{t}.$$

Після нескладних спрощень отримаємо, що $\sigma(x_i) = \frac{z_{i+1}}{t^i}$, де $z_i \in \mathbb{C}[X_d]^{D_1}$ і

$$z_i := \sum_{k=0}^{i-2} (-1)^k \binom{i}{k} x_{i-k} x_1^k t^{i-k-1} + (i-1)(-1)^{i+1} x_1^i, i = 2, \dots, d.$$

Зокрема

$$\begin{aligned} z_2 &= x_2 t - x_1^2 \\ z_3 &= x_3 t^2 + 2 x_1^3 - 3 x_1 x_2 t \\ z_4 &= x_4 t^3 - 3 x_1^4 + 6 x_1^2 x_2 t - 4 x_1 x_3 t^2 \\ z_5 &= x_5 t^4 + 4 x_1^5 - 10 x_1^3 x_2 t + 10 x_1^2 x_3 t^2 - 5 x_1 x_4 t^3 \\ z_6 &= x_6 t^5 - 5 x_1^6 + 15 x_1^4 x_2 t - 20 x_1^3 x_3 t^2 + 15 x_1^2 x_4 t^3 - 6 x_1 x_5 t^4 \\ z_7 &= x_7 t^6 + 6 x_1^7 - 21 x_1^5 x_2 t + 35 x_1^4 x_3 t^2 - 35 x_1^3 x_4 t^3 + 21 x_1^2 x_5 t^4 - \\ &\quad - 7 x_1 x_6 t^5 \\ z_8 &= 28 x_1^6 x_2 t - 56 x_1^5 x_3 t^2 - 56 x_1^3 x_5 t^4 + 28 x_1^2 x_6 t^5 - \\ &\quad - 8 x_1 x_7 t^6 - 7 x_1^8 + 70 x_1^4 x_4 t^3 + x_8 t^7 \end{aligned}$$

Таким чином, отримаємо, що

$$\mathbb{C}[X_d]^{D_1} = \mathbb{C}[t, z_2, \dots, z_d][\frac{1}{t}] \cap \mathbb{C}[X_d],$$

і породжуючі елементи алгебри семі-інваріантів $\mathbb{C}[X_d]^{D_1}$ ми будемо шукати у вигляді раціонального дроби $\frac{f(z_2, \dots, z_n)}{t^s}$, $f \in \mathbb{C}[Z_d] := \mathbb{C}[t, z_2, \dots, z_d]$, $s \in \mathbb{Z}_+$.

Для проведення обчислень з семі-інваріантами у такому вигляді, нам потрібно знайти дію оператора D_2 в координатах t, z_2, \dots, z_d . Позначимо через D продовження диференціювання D_2 на кільце $\mathbb{C}[Z_d][\frac{1}{t}]$:

$$D := D_2(t) \frac{\partial}{\partial t} + D_2(z_2) \frac{\partial}{\partial z_2} + \dots + D_2(z_d) \frac{\partial}{\partial z_d}.$$

В [17] було знайдено, що

$$\begin{aligned} D(t) &= -nt\lambda, \\ D(\sigma(x_2)) &= (n-2)\sigma(x_3) - (n-4)\sigma(x_2)\lambda, \\ D(\sigma(x_i)) &= (n-i)\sigma(x_{i+1}) - (n-2i)\sigma(x_i)\lambda - i(n-1)\frac{\sigma(x_2)\sigma(x_{i-1})}{t}, \end{aligned}$$

для $i > 2$.

Врахувавши, що $\sigma(x_i) = \frac{z_{i+1}}{t^i}$, $\lambda = -\frac{x_1}{t}$, можна знайти і $D(z_i)$, $i = 2, \dots, d$. Зокрема, для $d = 8$ отримуємо:

$$\begin{aligned} D &= 7x_1 \frac{\partial}{\partial t} - \frac{(-15x_1z_3 + 18z_2^2 - 4z_4)}{t} \frac{\partial}{\partial z_3} + \\ &+ \frac{(20x_1z_4 - 24z_2z_3 + 3z_5)}{t} \frac{\partial}{\partial z_4} + \\ &+ \frac{(2z_6 + 25x_1z_5 - 30z_2z_4)}{t} \frac{\partial}{\partial z_5} + \frac{(z_7 + 30x_1z_6 - 36z_2z_5)}{t} \frac{\partial}{\partial z_6} + \\ &+ \frac{7(5x_1z_7 - 6z_2z_6)}{t} \frac{\partial}{\partial z_7} + \frac{5(2x_1z_2 + z_3)}{t} \frac{\partial}{\partial z_2} - \\ &- \frac{8(-6x_1z_8 + 7z_2z_7)}{t} \frac{\partial}{\partial z_8}. \end{aligned}$$

Для знаходження повної системи семі-інваріантів нам необхідно мати аналог трансектанта. Нехай

$$F = \sum_{i=0}^m f_i \binom{m}{i} Y_1^{m-i} Y_2^i, \quad G = \sum_{i=0}^k g_i \binom{k}{i} Y_1^{k-i} Y_2^i, \quad f_i, g_i \in \mathbb{C}[Z_d][\frac{1}{t}],$$

– два однорідні коваріанти порядків m, k і

$$(F, G)^r = \sum_{i=0}^r (-1)^i \binom{r}{i} \frac{\partial^r F}{\partial Y_1^{r-i} \partial Y_2^i} \frac{\partial^r G}{\partial Y_1^i \partial Y_2^{r-i}},$$

– їхній r -й трансвектант. Наступна лема встановлює як знаходити старший коефіцієнт коваріанта $(F, G)^r$ не обчислюючи самого коваріанта.

Лема 1. *Старший коефіцієнт коваріанта $(F, G)^r, 0 \leq r \leq \min(m, k)$ обчислюється за формулою*

$$\varkappa((F, G)^r) = \sum_{i=0}^r (-1)^i \binom{r}{i} \frac{D^i(\varkappa(F))}{[m]_i} \Big|_{x_1=0, \dots, x_r=0} \frac{D^{r-i}(\varkappa(G))}{[k]_{r-i}} \Big|_{x_1=0, \dots, x_r=0},$$

тут $[a]_i := a(a-1) \dots (a-(i-1)), a \in \mathbb{Z}_+$.

Доведення в [5].

Нехай f, g два семі-інваріанти, чисельники яких є многочленами від z_2, \dots, z_n з цілими коефіцієнтами. Тоді семі-інваріант

$$\varkappa((\varkappa^{-1}(f), \varkappa^{-1}(g))^i)$$

буде дробом, чисельник якого є многочлен від z_2, \dots, z_n з раціональними коефіцієнтами. Тому його можна домножити на деяке раціональне число $r_i(f, g) \in \mathbb{Q}$ таке, що в чисельнику раціонального виразу

$$r_i(f, g) \varkappa((\varkappa^{-1}(f), \varkappa^{-1}(g))^i)$$

уже буде многочлен з цілими взаємно простими коефіцієнтами. Покладемо

$$[f, g]^i := r_i(f, g) \varkappa((\varkappa^{-1}(f), \varkappa^{-1}(g))^i), 0 \leq i \leq \min(\text{ord}(f), \text{ord}(g)).$$

і назвемо вираз $[f, g]^i$ *семітрансвектантом*.

Наступне твердження є прямим наслідком відповідних властивостей трансвектантів:

Лема 2. *Нехай u, v – два семі-інваріанти. Тоді*

$$(i) \text{ семітрансвектант } [t, uv]^i \text{ є звідним для } 0 \leq i \leq \min(d, \max(\text{ord}(u), \text{ord}(v)));$$

$$(ii) \text{ якщо } \text{ord}(u) = 0, \text{ то } [t, uv]^i = u[t, v]^i;$$

$$(iii) \text{ord}([f, g]^i) = \text{ord}(f) + \text{ord}(g) - 2i;$$

$$(iv) \text{ord}(z_2^{i_2} z_3^{i_3} \dots z_d^{i_d}) = d(i_2 + i_3 + \dots + i_d) - 2(2i_2 + 3i_3 + \dots + di_d).$$

3 Обчислення

Покладемо $C_{8,i} := (C_8)_i$ – множина всіх однорідних елементів з C_8 , які мають степінь i . Нехай C_+ – ідеал $\sum_{i>0} C_{8,i}$ в C_8 , і $\bar{C}_{8,i} := \bar{C}_8 \cap C_{8,i}$. Число δ_i незвідних коваріантів степеня i будемо знаходити за формулою $\delta_i = \dim C_{8,i} - \dim(C_+^2)_i$. Вимірність простору $C_{d,i}$ знаходиться за формулою Сильвестра-Келі [16], [18]:

$$\dim C_{d,i} = \frac{(1 - T^{d+1})(1 - T^{d+2}) \dots (1 - T^{d+i})}{(1 - T^2) \dots (1 - T^i)} \Big|_{T=1}.$$

Вимірність векторного простору $(C_+^2)_i$ знаходимо за формулою

$$\dim(C_+^2)_i = \sigma_i - \dim S_i.$$

Тут σ_i – коефіцієнт біля T^i в розкладі ряду Пуанкаре $\frac{1}{\prod_{k<i}(1 - T^k)^{\delta_k}}$ градуїрованої алгебри породженої системою однорідних елементів

$$\cup_{k<i} \bar{C}_{8,k},$$

а S_i – векторний підпростір в $(C_+^2)_i$ утворений сизигіями. Вимірність $\dim S_i$ знаходимо прямими обчисленнями в Maple.

Якщо ми вже визначили множину $\bar{C}_{8,i}$, то елементи множини $\bar{C}_{8,i+1}$, будемо шукати у вигляді елементів базису векторного простору, породженому семітрансвектантами вигляду $[t, uv]^r$, $u \in C_{8,l}$, $v \in C_{8,k}$, $l+k = i$, $\max(\text{ord}(u), \text{ord}(v)) \leq r \leq 8$.

Єдиним семі-інваріантом першого степеня буде t , $\text{ord}(t) = 8$.

Маємо $\dim C_{8,2} = 5$, $\sigma_2 = 1$, тому $\delta_{8,2} = 4$. Семітрансвектанти $[t, t]^i$ рівні нулю при непарних i . Позначивши

$$\begin{aligned} dv_1 &:= [t, t]^2 = z_2 = x_2 t - x_1^2, \\ dv_2 &:= [t, t]^4 = \frac{z_4 + 3z_2^2}{t^2} = x_4 t - 4x_1 x_3 + 3x_2^2, \\ dv_3 &:= [t, t]^6 = \frac{z_6 + 15z_2 z_4 - 10z_3^2}{t^4} = x_6 t - 6x_1 x_5 + 15x_2 x_4 - 10x_3^2, \\ dv_4 &:= [t, t]^8 = \frac{z_8 + 28z_2 z_6 - 56z_3 z_5 + 35z_4^2}{t^6} = -8x_1 x_7 + x_8 t + \\ &+ 28x_2 x_6 - 56x_3 x_5 + 35x_4^2, \\ \text{ord}(dv_1) &= 12, \quad \text{ord}(dv_2) = 8, \quad \text{ord}(dv_3) = 4, \quad \text{ord}(dv_4) = 0. \end{aligned}$$

можна переконатися, що многочлени $t^2, dv_1, dv_2, dv_3, dv_4$ лінійно незалежні, тому $\overline{C}_{8,2}$ складається із чотирьох незвідних семі-інваріантів другого степеня – dv_1, dv_2, dv_3, dv_4 .

Маємо $\dim C_{8,3} = 13, \sigma_3 = 5, \dim S_3 = 0$, тому $\delta_{8,3} = 8$.

$\overline{C}_{8,3}$ складається із 8-ми незвідних семі-інваріантів

$$\begin{aligned} tr_1 &= [t, dv_1]^3, \text{ord}(tr_1) = 14, & tr_2 &= [t, dv_1]^4, \text{ord}(tr_2) = 12, \\ tr_3 &= [t, dv_1]^5, \text{ord}(tr_3) = 10, & tr_4 &= [t, dv_1]^7, \text{ord}(tr_4) = 6, \\ tr_5 &= [t, dv_2]^4, \text{ord}(tr_5) = 8, & tr_6 &= [t, dv_2]^6, \text{ord}(tr_6) = 4, \\ tr_7 &= [t, dv_2]^8, \text{ord}(tr_7) = 0, & tr_8 &= [t, dv_1], \text{ord}(tr_8) = 18. \end{aligned}$$

Маємо $\dim C_{8,4} = 33, \sigma_4 = 23, \dim S_4 = 0$, тому $\delta_{8,4} = 10$. $\overline{C}_{8,4}$ складається із 10-ти незвідних семі-інваріантів

$$\begin{aligned} ch_1 &= [t, tr_4]^2, \text{ord}(ch_1) = 10, & ch_2 &= [t, tr_4]^5, \text{ord}(ch_2) = 4, \\ ch_3 &= [t, tr_5]^8, \text{ord}(ch_3) = 0, & ch_4 &= [t, tr_6]^4, \text{ord}(ch_4) = 4, \\ ch_5 &= [t, tr_1]^4, \text{ord}(tr_5) = 14, & ch_6 &= [t, tr_1]^5, \text{ord}(tr_6) = 12, \\ ch_7 &= [t, tr_1]^6, \text{ord}(ch_7) = 10, & ch_8 &= [t, tr_1]^7, \text{ord}(ch_6) = 8, \\ ch_9 &= [t, tr_2], \text{ord}(ch_7) = 18, & ch_{10} &= [t, tr_2]^7, \text{ord}(ch_6) = 6. \end{aligned}$$

Маємо $\dim C_{8,5} = 73, \sigma_5 = 65$. Детально розглянемо алгоритм обчислення елементів множини $\overline{C}_{8,5}$. Векторний простір $(C_+^2)_5 = t C_{8,4} + C_{8,2} C_{8,3}$ породжується такими 65 елементами

$$\begin{aligned} &t ch_1, \dots, t ch_{10}, t^2 tr_1, \dots, t^2 tr_8, \\ &dv_1 tr_1, \dots, dv_4 tr_8, t^3 dv_1, \dots, t^3 dv_4, t^5. \end{aligned}$$

Для знаходження базису векторного простору сизигій S_5 складемо систему рівнянь

$$\alpha_1 t ch_1 + \alpha_2 t ch_2 + \dots + \alpha_{65} t^5 = 0.$$

Розв'язавши її знайдемо, що

$$\begin{aligned} &(55 tr_1 dv_3 - 55 tr_3 dv_2 + ch_7 t - 12 ch_1 t) \alpha_{19} + \\ &+ \left(\frac{383}{5} tr_4 t^2 + ch_5 t - \frac{176}{5} tr_8 dv_3 + \frac{176}{5} tr_3 dv_1 \right) \alpha_{24} + \\ &+ (126 tr_1 dv_1 - ch_9 t + tr_3 t^2 - 126 tr_8 dv_2) \alpha_{11} = 0, \end{aligned}$$

тобто векторний простір S_5 породжений трьома сизигіями:

$$\begin{aligned} &-12 ch_1 t + 55 tr_1 dv_3 - 55 tr_3 dv_2 + ch_7 t = 0, \\ &5 ch_5 t + 383 tr_4 t^2 - 176 tr_8 dv_3 + 176 tr_3 dv_1 = 0, \\ &-ch_9 t - 126 tr_8 dv_2 + 126 tr_1 dv_1 + tr_3 t^2 = 0. \end{aligned}$$

Тому $\dim S_5 = 3$ і $\delta_{8,5} = 11$. Отже, базис векторного простору $\overline{C}_{8,5}$ складається із 11-ти незвідних семі-інваріантів. Шукаємо їх як семітрансвектанти вигляду $[t, u]^i$, $u \in (C_+^2)_4$. Застосувавши Лему 2, знайдемо, що лише при таких значеннях u :

$$ch_1, ch_2, ch_4, ch_5, ch_6, ch_7, ch_8, ch_9, ch_{10}, dv_3^2,$$

можна отримати незвідні семітрансвектанти. Обчислюємо 65 семітрансвектантів вигляду $[t, ch_i]^k$, $k = 1 \dots \min(8, \text{ord}(ch_i))$, $i = 1, 2, 4, \dots, 10$ і $[t, dv_3^2]^k$, $k = 5, 6, 7, 8$. Вибираємо з них 11 лінійно незалежних, які не належать векторному простору $(C_+^2)_5$:

$$\begin{aligned} pt_1 &= [t, dv_3^2]^6, \text{ord}(pt_1) = 4, & pt_2 &= [t, dv_3^2]^7, \text{ord}(pt_2) = 2, \\ pt_3 &= [t, dv_3^2]^8, \text{ord}(pt_3) = 0, & pt_4 &= [t, ch_1]^2, \text{ord}(pt_4) = 14, \\ pt_5 &= [t, ch_1]^4, \text{ord}(pt_5) = 10, & pt_6 &= [t, ch_1]^5, \text{ord}(pt_6) = 8, \\ pt_7 &= [t, ch_1]^7, \text{ord}(pt_7) = 4, & pt_8 &= [t, ch_2], \text{ord}(pt_8) = 10, \\ pt_9 &= [t, ch_4], \text{ord}(pt_9) = 10, & pt_{10} &= [t, ch_4]^3, \text{ord}(pt_{10}) = 6, \\ pt_{11} &= [t, dv_3^2]^5, \text{ord}(pt_{11}) = 6. \end{aligned}$$

Отже, $\overline{C}_{8,5} = \{pt_1, pt_2, \dots, pt_{11}\}$.

Маємо $\dim C_{86} = 151$, $\sigma_5 = 172$, $\dim S_6 = 30$. Тому $\delta_6 = 151 - (172 - 30) = 9$.

$\overline{C}_{8,6}$ складається із 9-ти незвідних семі-інваріантів

$$\begin{aligned} sh_1 &= [t, tr_6 dv_3]^6, \text{ord}(sh_1) = 4, & sh_2 &= [t, tr_6 dv_3]^7, \text{ord}(sh_2) = 2, \\ sh_3 &= [t, tr_6 dv_3]^8, \text{ord}(sh_3) = 0, & sh_4 &= [t, pt_5]^5, \text{ord}(sh_4) = 8, \\ sh_5 &= [t, pt_6]^5, \text{ord}(sh_5) = 6, & sh_6 &= [t, pt_8]^6, \text{ord}(sh_6) = 6, \\ sh_7 &= [t, pt_9]^4, \text{ord}(sh_7) = 6, & sh_8 &= [t, pt_9]^7, \text{ord}(sh_8) = 4, \\ sh_9 &= [t, pt_{10}]^2, \text{ord}(sh_9) = 10. \end{aligned}$$

Маємо $\dim C_{87} = 289$, $\sigma_7 = 385$, $\dim S_7 = 104$. Тому $\delta_7 = 8$.

$\overline{C}_{8,7}$ складається із 8-ти незвідних семі-інваріантів

$$\begin{aligned} si_1 &= [t, ch_{10} dv_3]^7, \text{ord}(si_1) = 4, & si_2 &= [t, tr_6^2]^5, \text{ord}(si_2) = 6, \\ si_3 &= [t, tr_6^2]^7, \text{ord}(si_3) = 2, & si_4 &= [t, tr_6^2]^8, \text{ord}(si_4) = 0, \\ si_5 &= [t, sh_9]^6, \text{ord}(si_5) = 6, & si_6 &= [t, sh_9]^7, \text{ord}(si_6) = 4, \\ si_7 &= [t, ch_4 dv_3]^5, \text{ord}(si_7) = 6, & si_8 &= [t, ch_{10} dv_3]^8, \text{ord}(si_8) = 2. \end{aligned}$$

Маємо $\dim C_{88} = 526$, $\sigma_8 = 851$, $\dim S_8 = 332$. Тому $\delta_8 = 7$.

$\overline{C}_{8,8}$ складається із 7-ми незвідних семі-інваріантів

$$\begin{aligned} vi_1 &= [t, ch_4 tr_6]^7, \text{ord}(vi_1) = 2, & vi_2 &= [t, ch_4 tr_6]^8, \text{ord}(vi_2) = 0, \\ vi_3 &= [t, ch_2 tr_6]^5, \text{ord}(vi_3) = 6, & vi_4 &= [t, pt_{10} dv_3]^7, \text{ord}(vi_4) = 4, \\ vi_5 &= [t, pt_{10} dv_3]^8, \text{ord}(vi_5) = 2, & vi_6 &= [t, ch_4 tr_6]^5, \text{ord}(vi_6) = 6, \\ vi_7 &= [t, ch_4 tr_6]^6, \text{ord}(vi_7) = 4. \end{aligned}$$

Маємо $\dim C_{89} = 910$, $\sigma_9 = 1782$, $\dim S_9 = 877$. Тому $\delta_9 = 5$.

$\overline{C}_{8,9}$ складається із 5-ти незвідних семі-інваріантів

$$\begin{aligned} de_1 &= [t, vi_2]^6, \text{ord}(de_1) = 4, & de_2 &= [t, vi_2]^7, \text{ord}(de_2) = 2, \\ de_3 &= [t, sh_2 dv_3]^6, \text{ord}(de_3) = 2, & de_4 &= [t, pt_1 tr_6]^8, \text{ord}(de_4) = 0, \\ de_5 &= [t, ch_4^2]^7, \text{ord}(de_5) = 2. \end{aligned}$$

Маємо $\dim C_{810} = 1514$, $\sigma_{10} = 3673$, $\dim S_{10} = 2162$. Тому $\delta_{10} = 3$.
 $\overline{C}_{8,10}$ складається із 3-х незвідних семі-інваріантів

$$\begin{aligned} des_1 &= [t, pt_1 ch_4]^8, \text{ord}(des_1) = 0, & des_2 &= [t, si_2 dv_3]^8, \text{ord}(des_2) = 2, \\ des_3 &= [t, pt_{10} ch_4]^8, \text{ord}(des_3) = 2. \end{aligned}$$

Маємо $\dim C_{811} = 2430$, $\sigma_{11} = 7355$, $\dim S_{11} = 4927$. Тому $\delta_{11} = 2$.

$\overline{C}_{8,11}$ складається із 2-х незвідних семі-інваріантів

$$odn_1 = [t, si_3 tr_6]^6, \text{ord}(odn_1) = 2, \quad odn_2 = [t, vi_7 dv_3]^7, \text{ord}(odn_2) = 2.$$

Маємо $\dim C_{812} = 3788$, $\sigma_{12} = 14520$, $\dim S_{12} = 10733$. Тому $\delta_{12} = 1$.
 $\overline{C}_{8,12}$ складається із одного незвідного семі-інваріанта.

$$dvan = [t, vi_5 tr_6]^6, \quad \text{ord}(dvan_1) = 2.$$

Аналогічно знаходимо $\delta_{13} = 0$, $\delta_{14} = 0$, $\delta_{15} = 0$.

Кількість елементів в \overline{C}_8 та їх порядки повністю співпадають з результатами роботи [6].

Підсумовуючи отримані результати отримаємо

Теорема. *Наступні 69 коваріантів утворюють повну систему коварі-*

антів бінарної форми восьмого порядку

t ,
 dv_1, dv_2, dv_3, dv_4 ,
 $tr_1, tr_2, tr_3, tr_4, tr_5, tr_6, tr_7, tr_8$,
 $ch_1, ch_2, ch_3, ch_4, ch_5, ch_6, ch_7, ch_8, ch_9, ch_{10}$,
 $pt_1, pt_2, pt_3, pt_4, pt_5, pt_6, pt_7, pt_8, pt_9, pt_{10}, pt_{11}$,
 $sh_1, sh_2, sh_3, sh_4, sh_5, sh_6, sh_7, sh_7, sh_9$,
 $si_1, si_2, sh_3, sh_4, sh_5, sh_6, sh_7, si_8$,
 $vi_1, vi_2, vi_3, vi_4, vi_5, vi_6, vi_7$,
 $de_1, de_2, de_3, de_4, de_5$,
 des_1, des_2, des_2 ,
 odn_1, odn_2 ,
 $dvan$.

- [1] *Dixmier J.*, Quelques aspects de la théorie des invariants // *Gaz. Math., Soc. Math. Fr.* – 1990. – **43**, – P. 39 - 64.
- [2] *Gordan P.*, Invariantentheorie, Teubner, Leipzig, reprinted by Chelsea Publ. Co., 1987.
- [3] *von Gall F.*, Das vollständige Formensystem der binären Form 7ter Ordnung // *Math. Ann.*, – 1888. – **3**, P.318 - 336.
- [4] *Dixmier J., Lazard D.* Le nombre minimum d'invariants fondamentaux pour les formes binaires de degré 7 // *Port. Math.* – 1986. – **43**. P.377 - 392.
- [5] *Bedratyuk L.* On complete system of invariants for the binary form of degree 7 // *J. Symb. Comput.*, – 2007. – **42**. P.935 - 947.
- [6] *Sylvester J., Franklin F.* Tables of the generating functions and groundforms for the binary quantic of the first ten orders // *Am. J.*, – 1879. – **2**, P.223 - 251.
- [7] *Sylvester J.* Table des nombres de dérivées invariantives d'ordre et de degré donnés, appartenant á la forme binaire du dixième ordre // *C. R.* – 1880. – LXXXIX. P.395 - 396.
- [8] *Hammond J.* Note on an exceptional case in which the fundamental postulate of Professor Sylvester's theory of tamisage fails // *J. Lond. M. S.* – 1883. – **14**. P.85 - 88.
- [9] *Bedratyuk L.* On complete system of covariants for the binary form of degree 7 // to appear in *J. Symb. Comput.*, – 2008.

- [10] *von Gall F.* Das vollständig Formensystem der binären Form achter Ordnung // *Math. Ann.* – 1880. – **17**. P.31 - 52, P.139 - 152.
- [11] *Sylvester J.* Demonstration of the impossibility of the binary octavic possessing any groundform of degorder 10.4 // *Am. J.M.* – 1881, – **IV**, P.62 - 85.
- [12] *Olver P.* Classical invariant theory, – Cambridge University Press, 1999.
- [13] *Glenn O.* Treatise on theory of invariants, Boston, 1915.
- [14] *van den Essen A.* Polynomial automorphisms and the Jacobian conjecture, Progress in Mathematics. (Boston, Mass.), 190. Basel: Birkhauser, 2000.
- [15] *Roberts M.* The covariants of a binary quantic of the n -th degree // *Quarterly J. Math.* – 1861. – **4**. – P.168 - 178.
- [16] *Hilbert D.* Theory of algebraic invariants, Cambridge University Press, 1993.
- [17] *Bedratyuk L.* On Differential equation of invariants of binary forms // *math.AG/0602373*, preprint, – 2006.
- [18] *Springer T.* Invariant theory, Lecture Notes in Mathematics, 585, Springer-Verlag, 1977.
- [19] *Shioda T.* On the graded ring of invariants of binary octavics // *Am. J. Math.* – 1967. – **89**. – P.1022 - 1046.

A COMPLETE SYSTEM OF COVARIANTS FOR THE BINARY FORM OF THE EIGHTH DEGREE

L. B. BEDRATYUK¹, S.L. BEDRATIUK²

¹ Khmelnytsky National University

² Kyiv National Taras Shevchenko University

A complete system of homogeneous generating elements of the algebra of covariants for the binary form of eighth degree is calculated.